

บทที่ ๖

ครุปะและภิปรายผล

งานวิจัยเรื่อง พิธีกรรมเกี่ยวกับการเกษตรและความอุดมสมบูรณ์ของภาคเหนือ การศึกษาในแง่ความสัมพันธ์กับชีวิตทางเศรษฐกิจและชีวิตทางสังคม ครั้งนี้ มีวัดอุปражานค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาและบันทึกลักษณะรูปแบบของพิธีกรรมเกี่ยวกับการเกษตรและความอุดมสมบูรณ์ของภาคเหนือในปัจจุบัน

2. เพื่อศึกษาระบบความเชื่อทางศาสนาที่ปรากฏในพิธีกรรมเกี่ยวกับการเกษตรและความอุดมสมบูรณ์ของภาคเหนือ

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพิธีกรรมเกี่ยวกับการเกษตรและความอุดมสมบูรณ์กับชีวิตทางเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนภาคเหนือ

ข้อมูลที่นำมาศึกษาเป็นข้อมูลปฐมภูมิที่ยังคงมีการบิดเบือนอยู่ในปัจจุบัน เก็บรวบรวมโดยวิธีการสัมภาษณ์ สังเกต และสังเกตการณ์รวม จากหมู่บ้านถัดไป ตำบลหนองแหง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 15 พิธีกรรม

แนวคิดหลักที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับระบบความเชื่อ ทางศาสนาของสังคมไทย ซึ่งนำเสนอโดย ฉลาดชาย ร่มด้านท์ และแนวคิดเกี่ยวกับ การหน้าที่ของศาสนาของ บรรอนนิสลอร์ มาลินนอร์กี นักมนุษยวิทยาสำนักหน้าที่นิยม

จากการศึกษาครั้งนี้พบคำตอน ดังนี้

ในด้านลักษณะรูปแบบของพิธีกรรมเกี่ยวกับการเกษตรและความอุดมสมบูรณ์ ของภาคเหนือที่ปรากฏในปัจจุบัน พบร่วมมือการบิดเบือนอยู่ถึง 15 พิธีกรรม จำแนก ตามช่วงฤดูกาลที่ประกอบพิธีกรรม ระดับการมีส่วนร่วมของบุคคลที่เกี่ยวข้องและความเชื่อ ได้ดังนี้

1. จำแนกตามช่วงฤดูกาลที่ประกอบพิธีกรรม มี ๓ ประเภท

1.1 พิธีกรรมก่อนฤดูเพาะปลูก มี ๗ พิธีกรรมได้แก่ พิธีไหว้ผีปู่ย่า ให้วัตถุเจ้าบ้าน พ่อนผีเมือง ไหว้ผีฝาย แห่นางแมวของฝัน และฟังธรรมป่าช่อง

1.2 พิธีกรรมหลังฤดูเพาะปลูก มี ๓ พิธีกรรมได้แก่ มัดมือรถได ทานกำยสลา ก และยี่เปี๊ง

1.3 พิธีกรรมหลังฤดูเก็บเกี่ยว มี ๕ พิธีกรรมได้แก่ พิธีไหว้เจ้าที่ส่วน เยิกหัวญุ่นข้าว ทานข้าวใหม่ ปีใหม่ และสืบชะตา (หมู่) บ้าน

2. จำแนกตามระดับการมีส่วนร่วมของบุคคลที่เกี่ยวข้อง มี ๔ ประเภท

2.1 พิธีกรรมระดับชุมชน มี ๕ พิธีกรรมได้แก่ พิธีไหว้ผีเจ้าบ้าน ไหว้ผีฝาย แห่นางแมวของฝัน ฟังธรรมป่าช่องและสืบชะตา(หมู่) บ้าน

2.2 พิธีกรรมระดับกลุ่มเครือญาติ มี ๓ พิธีกรรมได้แก่ พิธีไหว้ผีปู่ย่า พ่อนผีเมือง และมัดมือรถได

2.3 พิธีกรรมระดับบุคคล มี 3 พิธีกรรมได้แก่ พิธีแยกนา เรียกขวัญข้าว และไห้วัจ่าที่สวน

2.4 พิธีกรรมระดับพสมพาน มี 4 พิธีกรรมได้แก่ พิธีทานก่าวบลาก ยื่นเปีง ทานข้าวใหม่ และปีใหม่ (สงกรานต์)

3. จำแนกตามความเชื่อ มี 2 ประเภท

3.1 พิธีกรรมเกี่ยวกับผี มี 9 พิธีกรรมได้แก่ ไห้วัผีเจ้าบ้าน ไห้วัผีปู่ย่า พ่อนผีเมือง ไห้วัผีฝาย ไห้วัจ่าที่สวน แยกนา เรียกขวัญข้าว มัดมือรถไถ และ แห่นางแมวยอฟน

3.2 พิธีกรรมเกี่ยวกับพุทธ มี 6 พิธีกรรมได้แก่ พิธีพึงธรรมปลาซ่อน ทานก่าวบลาก ยื่นเปีง ทานข้าวใหม่ ปีใหม่และสืบชะตา (หมู่)บ้าน

ส่วนรายละเอียดของพิธีกรรมเกี่ยวกับการเกษตรและความอุดมสมบูรณ์ทุก พิธีกรรม จะมีลักษณะเป็นระบบเรียบและมีจุดกำหนดที่ชัดเจน สามารถแยกเป็นส่วน ประกอบด้วยๆ ได้ดังนี้

1. ชื่อพิธีกรรม
2. ระดับการมีส่วนร่วม
3. วัตถุประสงค์
4. สถานที่ประกอบพิธีกรรม
5. ช่วงเวลาประกอบพิธีกรรม
6. ผู้ประกอบพิธีกรรม
7. ผู้อำนวยพิธี
8. ผู้เข้าร่วมในพิธีกรรม
9. วัตถุสัญลักษณ์ในพิธีกรรม
10. ขั้นตอนปฏิบัติในพิธีกรรม
11. วรรณกรรมในพิธีกรรม

ในด้านระบบความเชื่อทางศาสนา จากการศึกษาพิธีกรรมเกี่ยวกับการเกษตร และความอุดมสมบูรณ์ของภาคเหนือ พบว่า มีลักษณะเป็นระบบความเชื่อทางศาสนาพสม พานระหว่างผีกับพุทธศาสนาแบบชาวบ้าน มีการแสดงออกถึงระบบความเชื่อดังกล่าว 4 องค์ประกอบได้แก่ การแสดงออกในรูปของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ วัตถุประสงค์ สัญลักษณ์และ บุคคลดังนี้

1. สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นสิ่งที่ชาวบ้านเชื่อว่ามีพลังอำนาจเหนือธรรมชาติ และ เหนือมนุษย์ สามารถบันดาลความเป็นไปต่างๆ ได้ทั้งด้านดีด้านร้ายเป็นสิ่งเรียนลับที่มีตัวตน สามารถติดต่อสื่อสารได้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ตามความเชื่อแบบพุทธ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ตามความเชื่อแบบพื้นบ้าน

1.1 ผู้ที่ชาวบ้านเชื่อถือ และเช่นสรวงบูชาเพื่อให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ มี 3 ประเกต คือ ผู้บรรพนุช ผู้ที่ควบคุมปัจจัยการผลิตโดยตรง และผู้ฝ่ายปากครอง ผู้แต่ละประเกตนี้มีการแบ่งเขตแดนที่อาศัยและบทบาทหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน มีอำนาจบันดาลทึ้งด้านด้านร้าย

1.2 พุทธแบบชาวบ้าน สิ่งศักดิ์สิทธิ์ความเชื่อแบบพุทธที่ชาวบ้านเชื่อถือและเช่นสรวงบูชา ได้แก่ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เทวดา อินทร์ พระมหาชนก พระเจ้ากรรณนายเรว สิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ชาวบ้านเชื่อว่าสามารถบันดาลทึ้งด้านด้านร้ายแก่ตนทั้งชีวิตในโลกนี้และโลกหน้า

2. วัตถุประสงค์ ได้แก่ ข้อมูลต้องการจากการประกอบพิธีกรรมโดยตรงพบว่า มี 6 ลักษณะ ดังนี้

2.1 เพื่อบังคับให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล

2.2 เพื่อให้มีปริมาณน้ำเพียงพอแก่การผลิต

2.3 เพื่อระดมแรงงานทำการผลิต

2.4 เพื่อบังกับภัยเบียดเมียนพืชผลและให้ได้ผลผลิตเต็มเม็ดเต็มหน่วย

2.5 เพื่อตอกย้ำบทบาทหน้าที่ของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในการบันดาลความอุดมสมบูรณ์และชล่องชัยในการอาชนาจกรรมชาติ

2.6 เพื่อให้เกิดความมั่นใจที่จะได้รับความอุดมสมบูรณ์ในโลกหน้า

3. ระบบสัญลักษณ์ ได้แก่ ลักษณะปฏิบัติการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยเน้นการสื่อความหมายเพื่อให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ที่นั่น สิ่งที่นั่น มี 3 ลักษณะ ดังนี้

3.1 สัญลักษณ์ที่เกี่ยวกับเวลาและสถานที่

เวลาที่ใช้ประกอบพิธีกรรม จะเน้นความสัมพันธ์กับระบบการผลิต เช่น ช่วงก่อนฤดูเพาะปลูก หลังฤดูเพาะปลูก และหลังฤดูเก็บเกี่ยว ซึ่งหมายถึงการบันดาลผลการประกอบพิธีกรรมตามจุดประสงค์ของการผลิตแต่ละขั้นตอนส่วนสถานที่หมายถึงแหล่งที่ผลิตของสิ่งศักดิ์สิทธิ์และใช้เป็นที่ประกอบพิธีกรรม สถานที่เป็นเครื่องแสดงถึง สถานพำนัก ขอบเขตของบทบาทหน้าที่ของสิ่งศักดิ์สิทธิ์

3.2 สัญลักษณ์ที่เกี่ยวกับวัสดุและสิ่งมีชีวิต ได้แก่ วัตถุบูชา อาหารและน้ำ สัตว์และพืช เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ และสี

3.2.1 วัตถุบูชา ได้แก่ ข้าวตอกดอกไม้ ขูปเทียน ฯลฯ เป็นสัญลักษณ์ของความดีงาม การยกย่องให้เกียรติ ความพากสุกในชีวิต ฯลฯ

3.2.2 อาหารและน้ำ เป็นสัญลักษณ์ของความอุดมสมบูรณ์เฉพาะอาหารนั้นยังจำแนกลักษณะย่อยได้ ดังนี้

อาหารแบ่งตามระดับโอกาสที่ใช้ ได้แก่ อาหารเกียรติยศ อาหารธรรมชาติ และอาหารเฉพาะโอกาส

อาหารแบ่งตามแนวความเชื่อ ได้แก่ อาหารที่ใช้ในพิธีกรรมเกี่ยวกับผี และอาหารที่ใช้ในพิธีกรรมเกี่ยวกับพุทธ อาหารประเภทแรกจะเน้นอาหารที่ได้จากสัตว์ขนาดใหญ่ที่ยังมีชีวิตเป็นอยู่ เป็นสัญลักษณ์ของการ เช่นสังเวยด้วยชีวิตเลือดเนื้อสัตว์ เพื่อ แลกกับการมีชีวิตครอบคลุมส่วนใหญ่ ส่วนอาหารประเภทที่ 2 มีลักษณะตรงข้ามกับ ประเภทแรกในแง่หลักการปฏิบัติ กล่าวคือ อาหารที่ใช้ในการทำบุญตามแนวความเชื่อแบบ พุทธจะปฏิเสธการเนื้อดิบเนื้อชีวิตสัตว์แต่ก็ไม่ถึงกับห้ามน้ำเนื้อสัตว์ประกอบเป็นอาหาร สั่หัรันทำบุญ อาหารในกลุ่มนี้เป็นสัญลักษณ์ของความมีเมตตาธรรมและการให้ทานให้ผู้อื่น เป็นสุขให้อานิสงส์นั้นกลับมาตอบสนองให้ตนเป็นสุขด้วย

ส่วนนี้ เป็นสัญลักษณ์ของความอุดมสมบูรณ์ การชาระล้างหรือปัดเป่าท้าลาย สำหรับรายอันเป็นภัยแก่ชีวิต นอกจากนี้ยังเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ด้วย

3.2.3 สัตว์และพืช ในพิธีกรรมเป็นสัญลักษณ์เพื่อความอุดมสมบูรณ์โดยตรง เช่น สัตว์จำพวก กบ หอย ปู ปลา นกกระยาง คางคก และพืช จำพวก ต้นกล้วย อ้อย มะพร้าว ซึ่งมีหน่อแสดงความเจริญงอกงาม "แตกหน่อออกกอ" นอกจากนี้ยังมีพืชบางชนิดที่สื่อความหมายถึงความมั่นคงจริงยั่งยืน เช่น ต้นโพธิ์ และ พืชแสลงอกลักษณ์ทางชาติพันธุ์ เช่น เกียงพะเมิง เป็นต้น

3.2.4 เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ เช่นเครื่องมือที่เกี่ยวกับกระบวนการ การเก็บเกี่ยวข้าว 大米 การละเล่นและเครื่องดนตรี ฯลฯ เป็นสัญลักษณ์ของความอุดมสมบูรณ์ อยู่ดีมีสุข

3.2.5 สี ได้แก่ สีขาว สีแดง สีดำ สีขาวและสีแดง มักใช้คู่กัน สื่อความหมายถึงการชำระความสัมพันธ์กันระหว่างความดายกับการมีชีวิตอยู่หรือวิญญาณ กับผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ สีดำเป็นสัญลักษณ์ของเมฆฝน ความอุดมสมบูรณ์

3.3 สัญลักษณ์ที่เกี่ยวกับกิจกรรม มี 3 ลักษณะได้แก่

3.3.1 การบวงสรวงบุชาหารือการทำบุญ ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญ ของปฎิบัติการทางความเชื่อ เป็นการแสดงออกถึงความตระหนักในพันธะระหว่างกันและ กันของคนกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ความกตัญญูรุคุณ การเรียกร้องให้ช่วยเหลือและการยกย่องให้ เกียรติแก่สิ่งศักดิ์สิทธิ์

3.3.2 การกินเลี้ยง เป็นกิจกรรมที่แสดงถึง การเฉลิมฉลองยินดี การร่วมทุกข์ร่วมสุขระหว่างคนผู้ซึ่งร่วมชะตากรรมชีวิตเดียวกัน ความมีกินมีใช้ การกระซับ ความสัมพันธ์ระหว่างคนกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์

3.3.3 การละเล่นรื่นเริง เป็นกิจกรรมที่แสดงความหมายเช่นเดียวกับการกินเลี้ยง นั่นคือเป็นการเฉลิมฉลองแสดงความยินดีปีรีดา การมีความสุขเป็นบ้าน แห่งชาติ การ "ร่วมสุข" ซึ่งกันและกัน ในหมู่เครือญาติแรงงานเดียวกันและเพื่อนบ้าน ญาติมิตร

4. บุคคล หมายถึงผู้มีส่วนเกี่ยวกับการประกอบพิธีกรรมมี 3 ลักษณะ ดังนี้

4.1 ผู้ประกอบพิธี คือ ผู้เป็นเจ้าของวัตถุประสงค์ในการประกอบพิธีกรรม หรือเป็นผู้ประสบหรือด้องการหลักเลี่ยงวิกฤตการณ์โดยตรง และเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงจากการประกอบพิธีกรรม

4.2 ผู้อำนวยพิธี คือ ผู้มีความรู้ความชำนาญหรือมีประสบการณ์ในการประกอบพิธีกรรม และเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในพิธีสามารถกำหนดและควบคุมวิธีปฏิบัติต่างๆ ในพิธีกรรมเพียงผู้เดียว และมักมีอุปสมบทภัยจากชาวบ้านในสังคมด้วย

4.3 ผู้เข้าร่วมในพิธี คือ ผู้ซึ่งมิได้ประสบกับวิกฤตการณ์ใดๆ โดยตรง แต่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ประกอบพิธีกรรมในสถานะใดสถานะหนึ่ง เช่น เป็นญาติ มิตร เพื่อนบ้าน พ่อค้าแม่ค้า ผู้รักสนุกและผู้ด้วยการศึกษา เป็นต้น

ในด้านความสัมพันธ์กับชีวิตทางเศรษฐกิจและสังคม ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษา 2 ด้าน ได้แก่ ความสัมพันธ์ในแง่การหน้าที่ที่พิธีกรรมมีต่อชีวิตทางเศรษฐกิจและสังคม และความสัมพันธ์ในแง่การรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ตามประเด็นศึกษา ดังต่อไปนี้

ความสัมพันธ์ในแง่การหน้าที่ที่มีต่อชีวิตทางเศรษฐกิจและสังคม

ความสัมพันธ์กับชีวิตทางเศรษฐกิจ จากการศึกษาพบว่า พิธีกรรมเกี่ยวกับการเกษตรและความอุดมสมบูรณ์ของภาคเหนือ ทำหน้าที่สนับสนุนส่งเสริมชีวิตทางเศรษฐกิจ (ตามความเชื่อของชาวบ้าน) ดังต่อไปนี้

1. หน้าที่ในการเป็น (ส่งแทน) เทคโนโลยีทางการผลิต พิธีกรรมช่วยทำหน้าที่ในการควบคุมพลังงานในการผลิต พิธีกรรมช่วยทำหน้าที่ร่วมกับน้ำ ป้องกันภัยเบี่ยงพืชผลและช่วยให้ชาราณาได้ผลผลิตสมบูรณ์ พิธีกรรมเหล่านี้ได้แก่ ไห้วัฟฟาย แห่นางเม่วงอ่อน พังชรรนปลาซ่า แยกนา และเรียกบัวญข้าว

2. หน้าที่ในการควบคุมพลังงานในการผลิต พิธีกรรมช่วยทำหน้าที่ร่วมด้วยงานจากกลุ่มเครือญาติ และจากสมาชิกชุมชนทั้งเพื่อช่วยเหลือในการเพาะปลูก และการซ้อมแซมฝ่ายน้ำชารุดในแต่ละปี พิธีกรรมเหล่านี้ได้แก่ ไห้วัปป่า ฟ้อนฟีเมืองไห้วัฟฟาย

3. หน้าที่ในการเป็นสื่อสำแดงชัยในการอาชันธารมชาติ และตอกย้ำบทบาทหน้าที่ของสังคัดศิทธิ์ในการบันดาลความอุดมสมบูรณ์ พิธีกรรมเหล่านี้ ได้แก่ ให้วัฟเฟ้เข้าบ้าน ทานก๋วยสลาก ปีเมือง ทานข้าวใหม่ ปีใหม่

ความสัมพันธ์กับชีวิตทางสังคม

หน้าที่ต่อระดับสังคมส่วนรวม

1. หน้าที่ในการสนับสนุนอุดมการอิสรภาพและพึงดูงดอง พิธีกรรมช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ชาวบ้านใช้ความพยายามในการแก้ปัญหาด้วยตนเองภายในชุมชนตลอดไป การผลิต

2. หน้าที่ในการพนึกส่วนต่างๆ ของสังคมเข้าเป็นเอกภาพ พิธีกรรมช่วยสนับสนุนส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในสังคมลดความขัดแย้งในสังคม กระชับความสัมพันธ์ในหมู่เครือญาติและชาวบ้านห้องหมู่บ้าน ตลอดจนส่งเสริมเอกลักษณ์ของและพนักงานชาวชุมชนเข้าเป็นส่วนหนึ่งของศูนย์กลางอำนาจเจ้าชู้

หน้าที่ต่อระดับบุคคล

1. พิธีกรรมช่วยรักษาความเจ็บปวด ได้แก่ พิธีพ่อนผีเมือง
2. พิธีกรรมช่วยให้ชาวบ้านได้ฟ่อนคลายความวิตกกังวลและดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความหวังทึ้งในโลกนี้และโลกหน้า นอกจากนี้ยังช่วยฟ่อนคลายความเครียดและให้ความบันเทิงด้วย

ความสัมพันธ์ในแง่การรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

ลักษณะความเปลี่ยนแปลง

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง จากสังคมไทยภูภัยนอกหมู่บ้าน ส่งผลให้โครงสร้างภายในหมู่บ้านมีการเปลี่ยนแปลงด้วย โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับระบบความเชื่อ ซึ่งพบว่าพิธีกรรมเกี่ยวกับการเกษตรและความอุดมสมบูรณ์มีการเปลี่ยนแปลงอย่างค่อยเป็นค่อยไปในลักษณะต่างๆ ได้แก่ การลดหย่อนวิธีปฏิบัติ ซึ่งพบมากที่สุด นอกจากนี้คือเปลี่ยนแปลงในลักษณะมีการเสื่อมสภาพและเกิดขึ้นใหม่ และการหย่อนคลายความเชื่อถือ

สาเหตุของความเปลี่ยนแปลง

จากการศึกษาและสัมภาษณ์จากชาวบ้าน พบร้าสาเหตุของความเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวข้างต้น เนื่องจาก ความต้องการให้ขนาดของงานใหญ่โตขึ้นเพื่อจะได้เพิ่ม ความสนุกครั้งมากขึ้นจะได้เป็นที่พอยู่ของผู้วัยญูๆที่เชิงมาร่วมสนุก (ฟ่อนฟีเมิง) ความจำเป็นทางเศรษฐกิจทำให้ชาวบ้านต้องการลดและประหยัดค่าใช้จ่ายความขาดแคลน วัสดุที่ใช้ในการประกอบพิธีกรรม การเปลี่ยนแปลงของระบบการเมือง วิธีการผลิต เปลี่ยนแปลง และอิทธิพลของความคิดวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ที่เข้าไปกับระบบการศึกษา สมัยใหม่

ปัจจุบันนี้พบว่า ลักษณะที่เปลี่ยนแปลงเหล่านี้บ่งชี้ถึง ความพยายามในการปรับตัวทางวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับชีวิตสมัยใหม่ ลักษณะที่ต่อเนื่อง บังปรุงภูษัดเจนอยู่มากกว่าส่วนที่กร่อนถลาย

อภิปรายผลการศึกษาวิจัย

ผลการศึกษาพิธีกรรมเกี่ยวกับการเกษตรและความอุดมสมบูรณ์ของภาคเหนือ ช่วยให้มองเห็นได้ว่า พิธีกรรมเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตชุมชน มีใช้สิ่งที่เกิดขึ้นอย่าง ได้ด้วย ไว้ความหมาย แต่หากเกิดขึ้นอย่างมีความหมาย มีวัตถุประสงค์ และ ประโยชน์ใช้สอยแก่ชุมชนอย่างชัดเจน เพราะพิธีกรรมประเพณีเป็นผลผลิตมาจากการ ชีวิตทางเศรษฐกิจของชุมชนโดยตรง หรือกล่าวได้ว่าความเชื่อในสิ่งหนึ่งหนึ่งจะมีผลต่อ ความเชื่อในสิ่งหนึ่งหนึ่ง เช่นเดียวกัน

การประกอบพิธีกรรม เพื่อขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์บันดาลอำนาจในการควบคุม ธรรมชาติ เป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่าชาวบ้านรู้และเข้าใจธรรมชาติ และเชื่อว่าธรรมชาติ เป็นสิ่งที่ควบคุมได้ด้วยพลังที่หนึ่งก็ว่า พากเขาเรียนรู้ธรรมชาติและสิ่งหนึ่งหนึ่งที่ธรรมชาติก็ เพื่อปฎิบัติ ความพยายามในการใช้พิธีกรรมเป็นปัจจัยเครื่องมือหรือเทคโนโลยีในการ ดูแลอาชนาธรรมชาติ จึงเป็นสิ่งที่ต้องให้เห็นว่า แท้จริงแล้วพากเขาได้มีจิตสำนึก สมบูรณ์แก่อำนาจจารุธรรมชาติไม่ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ในความเชื่อของชาวบ้านมิใช่สิ่งเดียวที่ ธรรมชาติ เป็นคนละส่วนกันแต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน เช่นเดียวกับที่มนุษย์กับ ธรรมชาติก็เป็นคนละส่วนแต่ดำเนินอยู่ร่วมกัน การกรานไหว้บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นเพียงการ แสดงความcarative เพื่อจะเรียกร้องหรือต่อรองให้บันดาลอำนาจความคุมธรรมชาติแทนพลัง อันจำกัดของตน พิธีกรรมจึงทำหน้าที่เป็นเครื่องมือที่ชาวบ้านใช้ตอบโต้กับอำนาจ ธรรมชาติ ภาวะที่ชาวบ้านต้องการอาชนาธรรมชาติเช่นนี้ จึงมิใช่ภาวะจิตจำนวนแต่ อย่างใด ทั้งยังเป็นการแสดงออกถึงภูมิปัญญาในการจัดการกับปัญหาต่างๆ ได้อย่างเป็นตัว

ของตัวเอง โดยที่ชาวบ้านเป็นผู้มีบทบาทในการกำหนดมาตรฐานชีวิตของตนเอง เป็น "ผู้กระทำ" มากกว่าที่จะเป็น "ผู้ถูกกระทำ" พวกรา "กำหนด" วิถีทางการแก้ปัญหาตามระบบบริสุทธิ์ในการอบรมสังคมประเพณี ระบบบริสุทธิ์คือที่ตระหนักในภาวะความสัมพันธ์ระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อม คือ สัตว์ พืช ธรรมชาติ ระหว่างคนกับคนและคนกับสิ่งเหล่านี้ ธรรมชาติว่าแต่ละส่วนล้วนเกี่ยวข้องพึ่งพาอาศัยกัน การเสียสมดุลในด้าน ด้านหนึ่งย่อมส่งผลกระทบด้านอื่นๆ พิธีกรรมจึงเป็นผลลัพธ์ทางมีญัญาริโอเป็นศาสตร์เพื่อการควบคุมดุลยภาพของสรรพสิ่งนั้นเอง

การให้ความสำคัญเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของบุคคลในพิธีกรรม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นระดับเครือญาติและระดับชุมชน นับว่าเป็นรูปแบบความสามัคคีระดับหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นจิตสำนึกที่มิใช่ลักษณะป้อเจอกของชาวบ้าน การร่วมประกอบพิธีกรรมเพื่อการเอาชนะธรรมชาติแสดงถึงการรับรู้และร่วมรับชะตากรรมอันเดียวกัน เป็นหมู่พวกร่วมกัน ชะตากรรมของคนคนหนึ่งคือชะตากรรมของชุมชนและชะตากรรมของชุมชนก็คือชะตากรรมของคนด้วย ยิ่งหากพิจารณาพิธีกรรมประเพณีอื่น และรูปแบบทางสังคมลักษณะอื่นๆ โดยเฉพาะระบบการรวมกลุ่มทางสังคมก็จะยิ่งเห็นชัดเจน โดยเนื้อแท้ของวิถีชีวิตชุมชนดังเดิมแล้ว การถือศรัทธา "รวมกันเรอาอยู่" คือระบบคุณค่าเพื่อการดำรงอยู่ของชุมชน และระบบคุณค่าเหล่านี้ยังคงปรากฏอย่างรออยู่ให้เห็นในพิธีกรรมดังกล่าวแล้ว

วัตถุประสงค์และระบบสัญลักษณ์ ซึ่งเป็นปฏิบัติการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการประกอบพิธีกรรมของชาวบ้าน สะท้อนให้เห็นว่า ความคาดหวังหรือความไฟฟันเกี่ยวกับภาพชีวิตที่ปราณานาสูงสุดของพวกราคือ การมีชีวิตอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ ตามที่กล่าวกันในภาษาชาวบ้านว่า "ความอยู่ดีกินดี" อันได้แก่สภาพที่มีข้าวปลาอาหาร พืชพันธุ์ชั้น上 เพียงพอแก่การดำรงชีพ ไม่อดอยากแร้นแค้นและเจ็บไข้ได้ป่วย สภาพธรรมชาติไม่วิปริตแปรปรวนแต่เอื้ออำนวยต่อการประกอบกิจกรรมของคน ดังนั้นในทุกพิธีกรรมจึงเน้นเรื่องอาหารและน้ำเป็นสำคัญ นอกจากนี้บรรดาสัตว์ พืช และเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ต่างได้รับการให้คุณค่าจากชาวบ้านอย่างสูงเช่นเดียวกัน เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการมีชีวิตอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ของพวกรา ความไฟฟันในเรื่องการมีชีวิตอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ของพวกราเป็นนัยหมายรวมถึงชีวิตทั้งในโลกนี้และโลกหน้า อันเป็นความเชื่อในความอมตะของชีวิต ซึ่งแสดงออกในระบบความเชื่อทั้งผี้และพุทธศาสนา ลักษณะ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า พิธีกรรมเป็นกระบวนการสร้างหรือจำลองโลกแห่งความฝันให้เป็นจริงของชาวบ้าน

ระบบความเชื่อที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างฝั่งกับพุทธ (และพราหมณ์) แสดงให้เห็นถึงความสามารถและความเป็นอิสระที่จะเลือกรับหรือไม่รับ "สิ่งอำนาจประไชยชน์" แก่ตนโดยคำนึงถึงหน้าที่ใช้สอยเป็นหลักทั้งๆ ที่มีพิจารณาจากวิธีปฏิบัติในพิธีกรรมทั้งสองระบบแล้ว จะเห็นได้ว่าลักษณะทางอุดมการนั้นขัดแย้งกันอย่างชัดเจน ชาวบ้านจะแยกการประกอบพิธีกรรมเกี่ยวกับผู้ออกต่างหากจากการประกอบพิธีกรรมทางพุทธศาสนา แม้ว่างพิธีกรรมจะต้องปฏิบัติในช่วงวาระเทคกาลเดียวกันก็ตาม ในขณะที่อุดมการแบบผู้มีท่วงท่านของปฏิบัติการที่ก้าววิ่งรุนแรง แต่การแสดงออกของอุดมการแบบพุทธกลับมีท่วงท่านของอ่อนโยนมีเมตตาธรรม การที่ลักษณะขัดแย้งเช่นนี้ดำเนินอยู่ได้ในความผสมผสานก็ด้วยเหตุว่า ระบบความเชื่อทั้งสองนี้มีลักษณะร่วมที่อ่อนประไชยชน์แก่ชาวบ้านนั่นคืออำนาจบันดาลความเป็นไปต่างๆ นี้สอดคล้องกับความต้องการของชาวบ้านนั่นเอง ซึ่งความสามารถท้าความเข้าใจลักษณะอำนาจที่บันดาลได้จากสังคัดศักดิ์สิทธิ์ในระบบความเชื่อของชาวบ้านโดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์หน้าที่ของพิธีกรรม

จากการศึกษาครั้งนี้ทั้งหมดช่วยให้เข้าใจได้ถึงเหตุผลหรือเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้พิธีกรรมและระบบความเชื่อเช่นนี้ยังคงดำเนินอยู่ได้ในปัจจุบัน เนื่องไปต่างๆ เหล่า นี้ได้แก่ ลักษณะแห่งอำนาจของสังคัดศักดิ์สิทธิ์เป็นที่ยอมรับของชาวบ้าน เพราะท้าหน้าที่ ตอบสนองความต้องการได้ มีการปฏิบัติอย่างช้าๆ สม่ำเสมอในรูปขององค์การ คือมีผู้กระทำ มีขั้นตอนปฏิบัติการที่แน่นอน และมีอุปกรณ์ที่ชัดเจน นอกจากนี้การปรับเปลี่ยนรูปแบบและเนื้อหาของพิธีกรรมมีกิจ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตร่วมใหม่ เป็นการพยายามขยายบทบาทสืบเนื่องต่อไปของอำนาจ "ภายใน" ที่ชาวบ้านยอมรับและผูกพันอยู่อย่างใกล้ชิดภายใต้เงื่อนไข การแลกเปลี่ยนที่ตนเห็นว่าไม่มีการได้เปรียบเสียเปรียบที่งันและกัน ตลอดจนอยู่ในขอบเขตที่ตนสามารถกระทำได้ด้วยและทราบเท่าที่ชาวบ้านยังคงดำเนินชีวิตอยู่ภายใต้ความไม่มั่นคงแห่นอน จากสภาพธรรมชาติและระบบเศรษฐกิจการเมืองสมัยใหม่ เช่นในปัจจุบัน